

ővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.10/2017/10.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2017. október 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A sikkasztás vétségének kísérlete és más cselekmény miatt ... I.r. vádlott és társa ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. március 17. napján kihirdetett KB.II.50/2012/72/1. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedést 1 (egy) évi próbára bocsátásra enyhíti.

... I.r. vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mellőzi.

... II.r. vádlott szabálysértési cselekményének jogszabályi megjelölése a 2012. évi II. törvény (Sztv.) 177.§ (1) bekezdés a) pontja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... I.r. és ... II.r. vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. március 17. napján kihirdetett Kb.II.50/2012/72/1. számú ítéletével ... I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk.372.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége kísérletében, ezért 2 év próbára bocsátásra és lefokozásra ítélte. ... II.r. vádlottat az ellene az 1978. évi IV.316.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés 1. fordulata szerint minősülő lopás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, és a lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt folyamatban lévő szabálysértési eljárást megszüntette. A Büntetés-végrehajtás Országos Parancsnoksága magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését egyéb törvényes útra utasította. Kötelezte az I.r. vádlottat az eljárás során felmerült 229.368,- ft büntügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson a katonai ügyész a nyilatkozattételre három napi gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül fellebbezést jelentett be a vádlottak terhére, az I.r. vádlott esetében a vád szerinti bűnösség megállapítása és súlyosabb szankció kiszabása érdekében, míg a II.r. vádlott esetében a felmentés miatt a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében. Az I.r. vádlott védője felmentés érdekében fellebbezett. A II.r. vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették. Az I.r. vádlott a részére kézbesített ítélet ellen a törvényes határidőn belül fellebbezést nem jelentett be.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezése részletes írásbeli indoklását, amelyben arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság az I.r. vádlott esetében a vádban írt minősítést állapítsa meg és súlyosabb szankciót alkalmazzon, míg a II.r. vádlott terhére kisebb értékre elkövetett lopás vétsége elkövetését állapítsa meg és büntetést szabjon ki. Kifejtette azon álláspontját, hogy az I.r.

vádlottal szemben próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása indokolt, a lefokozás megtartása mellett. A II.r. vádlott esetén szemben kisebb értékre elkövetett lopás vétségét kell megállapítani, és ezért pénzbüntetést és lefokozást kell vele szemben kiszabni. Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság kizárólag azt értékelte, hogy az I.r. vádlott az elítéltek ételmezésére szolgáló alapanyagok nem teljes mennyiségét adta ki, és a visszatartott anyagot nem a szabályszerű tárolásra szolgáló helyen tárolta, hanem azt félretette eltulajdonítás céljából. Hasonló módon járt el a konyhai tisztítószeres vonatkozásában. Figyelmen kívül hagyta azonban, hogy az I.r. vádlott a fogvatartottak étkeztetésére kiadott alapanyagokból külön főzetett saját és kollégái részére és azt a szakácsokkal felszolgáltatták. Külön - jeggyel nem rendelkezők - részére ételhordóban ételt biztosított. Átlagot meghaladó adagot biztosított bizonyos jeggyel rendelkező személyeknek, Ezeket a körülményeket tanúvallomások támasztották alá. Az ügyészi akció az utolsó állomás volt, de az I.r. vádlott előtte folyamatosan végezte ezt a tevékenységet, tehát nem csak az adott pillanatban lefoglalt mennyiséget kellett volna figyelembe venni a jogi minősítésnél. A II.r. vádlott esetében bizonyítási kísérlet került végrehajtásra egy 200 literes szemetes tartály élelmiszerral történő feltöltésével. A kukába bepakolt élelmiszerek értéke a bűncselekményi értékhatárt meghaladta. Az elsőfokú bíróság a különböző méretű kukák használatára figyelemmel, ezért tévesen 50.000,- ft alatti elkövetési értéket állapított meg.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.42/2017/1. számú átiratában a katonai ügyészi fellebbezést módosítással tartotta fenn. Kifejtette azon álláspontját, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Be.341.§ (2) bekezdésében írt rendelkezést, amikor az ítélet 2016. május 13-i írásba foglalását követően csak 2016. december 27-én terjesztette fel az iratokat. Ezen túlmenően az I.r. vádlott nem jelezte, hogy a tárgyaláson nem kíván részt venni, ennek ellenére a 2014. október 7-i, 2015. június 4-i, 2016. január 14-i és 2016. március 17-i tárgyalásokon nem jelent meg. E napokon a bíróság rá nézve bizonyítást folytatott le, az eljárást befejezte és ítéletet is hozott. Olyan személy távollétében folyt tehát az eljárás akinek a részvétele kötelező. Kifogásolta, hogy a II.r. vádlott esetében a katonai tanács többször ír az ítéletében 500.000,- ft-t meg nem haladó értékről, amely irreleváns és csak a indokolásban végül releváns 50.000,- ft-s értéktől. Arra nem adott magyarázatot a bíróság, hogy az 50.000,- ft alatti elkövetési értéket mire alapozta. Ebben a tekintetben indokolási kötelezettségét elmulasztotta, ezért ítélete felülbírálatra alkalmatlan. A fellebbviteli ügyészség arra tett indítványt, hogy másodfokú bíróság tanácsulésen az I.r. vádlott esetében a Be.373.§ (1) bekezdés II.d. pontjában, míg a II.r. vádlott esetében a Be.373.§ (1) bekezdés III.a. pontjában írt okból az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül, és az elsőfokú bíróságot utasítsa új eljárás lefolytatására.

A II.r. vádlott védője az ügyben előterjesztette a fellebbviteli főügyészség indítványával kapcsolatos észrevételeit. A védői álláspont szerint az ügyben eredetileg bizonyítottság hiányos felmentésnek lett volna helye. Ugyanis kétséget kizáróan nem állapítható meg védenca bűnössége. Vitatta a vád törvényességét is, de végül az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a nyilvános ülésen eljár képviselője perbeszédében a katonai ügyészi fellebbezést módosított tartalommal a másodfokú ügyészi átiratban írtaknak megfelelően tartotta fenn. Utalt arra, hogy az I.r. vádlott távollétében folytatta le az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást, de ez a vádlott nem is jelentette be, hogy távol kíván maradni a tárgyalásról. A távollétében nem lehetett volna lefolytatni az eljárást és ítéletet hozni. Így esetében az elsőfokú bíróság ítélete felülbírálatlan alkalmatlan, hatályon kívül helyezésnek van helye a Be.373.§ (1) bekezdés II.d. pontja alapján A II.r. vádlott esetében a katonai tanács nem határozta meg az elkövetési értéket, egy helyen 15.000,- és 500.000,- ft közötti értékről, máshol 50.000,- ft-t el nem érő értékről írt. Ezen túlmenően a katonai tanács a katonai ügyész által a nyomozás során

lefolytatott bizonyítási kísérlet adatai ellenére állapított meg az elkövetési értéket. Így a tényállás felderítetlen, nem tisztázott, hogy milyen értékű élelmiszer került bepakolásra a kukába. Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségét is elmulasztotta. Erre figyelemmel a II.r. vádlott esetében a Be.378.§ (1) bekezdés III.a. pontja és a Be.376.§ (1) bekezdése alapján van helye az ítélethatalyon kívül helyezésének.

Az I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében védence felmentésére irányuló fellebbezését fenntartotta azzal, hogy a felmentés jogcíme mind bizonyítottság hiánya, mind bűncselekmény hiánya lehet. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság tárgyalásán az I.r. vádlott épp külföldi munkavégzése miatt engedélyt kért a tárgyalási napokról való távolmaradásra, és azt a bíróság engedélyezte részére, így esetében hatályon kívül helyezésnek nincs helye. Az elsőfokú bíróság tárgyalása kizárólag azért húzódott el, mert az ügyészség ahhoz nem biztosított megfelelő bizonyítási anyagot. Eleve figyelmen kívül maradt az ügy nyomozása során, hogy három ugyanolyan hatáskörű konyhavezető volt, de csak egyikükkel szemben került megindításra a büntetőeljárás. A konyhavezetők egymást váltották, napi készletátadás volt élelmiszerre és tisztítószerre. Megállapítást nyert, hogy ezeket nem adták ki felhasználásra, azokkal sajátjukként rendelkeztek, azonban ennyi áru nem volt eldugható, a külön készletről mindhárom konyhafőnök tudott. Kifogásolta a védő, hogy nem lehet megállapítani, hogy a bíróság minek alapján állapította meg azt az időtartamot, amely alatt összegyűjtésre került az élelmiszer és tisztítószer. A terhelő történeti tényállást kevés tanú vallomása támasztotta alá. A fogvatartott tanúk a nyomozás során még nagy számban terhelő vallomást tettek az I.r. vádlottra, a tárgyaláson azonban már nem nagyon erősítették meg a korábbi vallomásukat. Kétségtelen, hogy az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás mérlegelésen alapul. Azonban ennek a mérlegelésnek is objektív tényeken, bizonyítékokon kell alapulnia. A védői hivatkozás szerint nem lehet tudni azt, hogy az félretett élelmiszereket és tisztítószereket az I.r. vádlott tette el valamint azt sem, hogy maga akarta felhasználni. A történeti tényállás megalapozatlan, ezért a védő kérte annak korrigálását az I.r. vádlott védekezésének megfelelően, egyúttal indítványozta védence bebizonyítottság hiányában való felmentését.

A II.r. vádlott védője a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség indítványával kapcsolatban előterjesztett észrevételeit fenntartotta. Utalt arra, hogy konkrét elkövetési érték hiányzik megállapított tényállásból, hiszen az ügyészség által hivatkozott, bizonyítási kísérleten alapuló elkövetési érték sem konkrét, az is csak becslésen alapszik. Az ügyészségi eljárásban is véletlenszerűen pakolták be a szemétgyűjtő ládát. Ha másfajta élelmiszer került volna bele, akkor lehetett volna 50.000,- ft alattiérték is. A védői álláspont szerint az 500.000,- ft értékhatárra vonatkozó ítéleti hivatkozás nyilvánvaló elírás. Kifejtette továbbá, hogy a megismételt eljárás sem vezetne más eredményre, mint a jelenleg vizsgált elsőfokú eljárás. Ezért az ítéletben található elírási hibák javítása mellett, annak helybenhagyására tett indítványt, az ügyészi fellebbezés elutasítása mellett.

A II.r. vádlott az utolsó szó jogán úgy nyilatkozott, hogy nem követett el bűncselekményt.

A katonai ügyész, valamint az I.r. vádlott védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be.348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált. A másodfokú bíróság álláspontja, hogy az ügy korábbi II.r. vádlottja tekintetében, az elsőfokú katonai tanács az ügyben megtartott első tárgyalási napon, 2014. május 27.-én a szolgálati visszaélés vétsége miatt indult büntetőeljárást végzésével megszüntette, mely határozat 2014. október 7. napján jogerőre emelkedett.

Az I.r. vádlott védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése, továbbá a fellebbviteli főügyészségnek mindkét vádlott esetében az ítélet hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa és ezáltal az ügyészi fellebbezés nem alapos.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács megszegte a Be.278.§ (1) bekezdésében írt rendelkezést, amikor a bíróságra 2012. szeptember 6-én érkezett - ügyben a törvényben előírt időtartamot jóval meghaladóan - csak 2013. október 30-án intézkedett a kitűzésre. Ezen túlmenően megszegte a Be.341.§ (2) bekezdésében írt rendelkezést is, amikor a 2016. március 17. napján hozott ítéletét 2016. május 13. napján írásba foglalta, de csak 2016. december 27. napján terjesztette fel. Ugyanakkor, hogy ezek az eljárási szabálysértések nem voltak lényeges hatással az eljárás lefolytatására. Megállapítható ugyanakkor, hogy a fellebbviteli főügyészség alap nélkül hivatkozott az I.r. vádlott esetében a Be.373.§ (1) bekezdés II.d. pontja szerinti hatályon kívül helyezést eredményező abszolút eljárási szabálysértésre. A 2014. május 29. napján megtartott tárgyalási napról szóló, a bírósági iratok 35. naplószáma alatt található jegyzőkönyv 47. oldala 8. bekezdésében szerint az I.r. vádlott az aznapra tervezett bizonyítások lefolytatását követően - külföldi munkavégzésére figyelemmel - kérte a tárgyalás távollétében történő megtartását. a kérelemnek helyt adott, a napolásról szóló végzésében már szóban értesítette a következő tárgyalási napról az I.r. vádlottat. Megállapítható ugyanakkor az is, hogy az I.r. vádlott a teljes bizonyítási anyagot megismerte, eljárási jogaiban nem volt korlátozva. A bírósági eljárás során több alkalommal kellett a katonai tanácsnak - a hat hónapos időköz elteltére figyelemmel - a tárgyalást előlről kezdeni. Ezt az elsőfokú bíróság a korábbi tárgyalások anyagának ismertetésével teljesítette. Megállapítható, tehát, hogy az elsőfokú bíróság a késedelmes kitűzésen, illetve a késedelmes felterjesztésen kívül az eljárási szabályokat betartotta, az ügy érdemére kiható, illetve abszolút eljárási szabálysértés nem történt.

A katonai tanács a tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az I.r. vádlott a tárgyaláson nem kívánt vallomást tenni, a nyomozás során, tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Gyanúsítottai vallomásában azonban többszöri kérdésre sem tudott elfogadható magyarázatot adni arra, hogy hogyan halmozódhatott fel ilyen mennyiségű élelmiszer és tisztítószer a konyhához tartozó, de nem élelmiszer, illetve tisztítószer tárolására kijelölt helyiségekben. A II.r. vádlott, mind a nyomozás során, mind a tárgyaláson tagadta a terhére rótt bűncselekmény elkövetését. Védekezésésként arra hivatkozott, hogy a ruházati raktárban talált nagymennyiségű vöröshagymát a fogvatartottak vásárolták maguknak, míg a száraz kenyér összegyűjtése tárolása közegészségügyi okokból történt. Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor az 1. tényállási pont tekintetében a tényállást az I.r. vádlottnak a nyomozás során tett vallomásával szemben a tárgyaláson kihallgatott igen nagyszámú tanú vallomása, a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok, így különösen az ügyészi helyszíni szemle megtartásáról szóló jegyzőkönyv, valamint a lefoglalásokról készült határozat alapján állapította meg. A tárgyaláson kihallgatott nagyszámú, főleg fogvatartott tanúk vallomásai egymást részben alátámasztották, illetve az ügyészség által lefolytatott helyszíni szemle eredményre a terhelő tartalmú tanúvallomásokat igazolta. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács akkor sem, amikor a II. tényállási pont tekintetében a II.r. vádlott vallomásával és védekezésével szemben V.P. P.I. K.I. és Gy.Z. tárgyaláson tett vagy fenntartott, illetve felolvasással a bizonyítás anyagává tett, vallomásait fogadta el a tényállás alapjául. A törvényszék katonai tanácsa ítélete 5. oldal 2. bekezdéséitől a 15. oldal utolsó előtti bekezdéséig értékelte az általa megismert bizonyítékokat, és logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért az ítélet 3-5 oldalain rögzített történeti tényállást állapította meg. Ítéletében megfelelően indokát adta annak, hogy az I. tényállási pont esetében miért az ügyészi helyszíni szemle során a tárolásra kijelölt helytől eltérő helyen előtalált élelmiszerek és

tisztítószeres értékét vette figyelembe elkövetési értéként, illetve megfelelő magyarázatát adta annak is, hogy a Be.4.§ (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel miért nem állapította meg a II. tényállási pontban a vádirati történeti tényállást.

Észlelte azonban a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás hiányos, illetve elírásokat tartalmaz, tehát a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontja alapján kiegészítésre, valamint helyesbítésre szorul. Ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az I.r. vádlott személyi körülményeit a beszerzett 3..503-1/3/2014. számú személyügyi parancs alapján annyiban egészíti ki, hogy: „ A vádlott szolgálati viszonya 2014. január 6-i hatállyal a szolgálati viszonyról és a rendfokozatról történő lemondás címén szűnt meg..”. A másodfokú bíróság a II. tényállási pontot annyiban egészíti ki, hogy: „A II.r. vádlott 2012. április 10-ét megelőzően utólag pontosan meg nem állapítható időben valósította meg a cselekményt.” Ezen túlmenően ugyanezen tényállási pontban az elkövetési érték tekintetében történt elírást, annyiban helyesbíti, hogy: a II.r. vádlott - tehát szabálysértési értéket - 50.000,- ft-t meg nem haladó értékben” vitetett a ruházati raktárba fogvatartottak ételmezési ellátását biztosító alapanyagokat. A fellebbviteli bíróság rámutat arra, hogy az elsőfokú bíróságnak a Központi Nyomozó Főügyészség Szegedi Regionális Osztálya által benyújtott vádirat alapján II.r. vádlott tekintetében lehetősége lett volna törvényes vád hiányára hivatkozva az eljárás megszüntetésére, hiszen a vádiratnak ezen vádlottra vonatkozó III. vádpontja sem elkövetési időt, sem elkövetési értéket nem tartalmazott. Ezen hiányosságot azonban az elsőfokú bíróság, illetve az ügyészség a lefolytatott bizonyítási eljárás adatai alapján részben kiküszöbölte.

A Be.351.§ (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

Megállapítható, hogy az I.r. vádlott védője fellebbezésében új tényre, új bizonyítékokra nem hivatkozott. A fellebbezés, illetve a nyilvános ülésen megtartott perbeszéd tartalma alapján nem volt megállapítható az I.r. vádlottat érintő I. tényállási pont esetében valamely konkrét megalapozatlansági ok sem.

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú katonai tanács által kiegészített, illetve helyesbített tényállás megalapozott, mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanács felülbírálata alapjául elfogadta. Így az I.r. vádlott védőjének a bizonyítékok újraértékelésére, a tényállás felülmérlegelésére és ezen keresztül védence felmentésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezethetett. Szintén nem vezethetett eredményre a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészségnek a hatályon kívül helyezésre irányuló indítványa, hiszen az általa hivatkozott súlyos eljárási szabálysértés nem történt meg, az elsőfokú eljárásban, továbbá a II. tényállási pont kiegészítésével és helyesbítésével a tényállás megalapozottá vált. Külön utalni kíván a másodfokú katonai tanács arra, hogy az elsőfokú bíróság ítélete 16. oldal utolsó kettő és 17. oldal első bekezdésében igen részletesen és logikusan kifejtette a II. tényállási ponthoz kapcsolódóan az elkövetési érték megállapításával kapcsolatos álláspontját. Figyelemmel arra, hogy az elsőfokú ítélet indokolása 16. oldal alulról második bekezdése hasonló tartalmú elírást tartalmaz, mint a II. tényállási pontban is szerepelt, ezért a másodfokú katonai tanács ezt a pontatlanságot is korrigálja.

Az irányadó tényállás alapján a katonai tanács okszerűen vont le következtetést az I.r. vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Szegedi Törvényszék

Katonai Tanács, amikor ... I.r. vádlottat a Btk.372.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő sikkasztás vétsége kísérletében mondta ki bűnösnek. A jogi minősítés kapcsán felvetődött, hogy az I.r. vádlott a I. tényállási pontban írt magatartásával nem a terhére megállapított bűncselekmény befejezett alakzatát valósította-e meg. A másodfokú bíróság azonban osztotta az elsőfokú katonai tanácsnak a jogi álláspontját, mely szerint az I.r. vádlott a rábízott idegen dolgok jogtalan eltulajdonítását megkezdte, de még nem fejezte be. Az I.r. vádlott a rábízott és meghatározott célra rendelt élelmezési anyagokat és tisztítószerket a céljuknak megfelelően nem használta fel, hanem azokat eltitkolta és elrejtette olyan helyeken, pl. pánccs szekrényben, vagy olyan helyiségekben rejtette el. Az I.r. vádlott ténylegesen az elszállításuk érdekében rejtette el a rábízott dolgokat, titkolta el őket a tulajdonos elől, mely magatartásával a jogtalan eltulajdonítást megkezdte de az befejezetté csak a bv. intézet területéről történő kiszállítással vált volna.

Nem tévedett a katonai tanács akkor sem, amikor a II. tényállási pont kapcsán arra a következtetésre jutott, hogy nem állapítható meg kétséget kizáróan az, hogy a II.r. vádlott 50.000,- ft-t meghaladó értékű élelmiszert tulajdonított el a bv. intézettől, és ezért a vádlottat a Be.337.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján felmentette, megállapítva, hogy magatartása lopással elkövetett tulajdon elleni szabálysértésként lenne értékelhető. Figyelemmel azonban a szabálysértések elévülésére előírt két éves időtartam elteltére, a szabálysértési eljárás megszüntetéséről rendelkezett. Észlelte a másodfokú katonai tanács, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének rendelkező része nem tartalmazza a megszüntetéssel érintett szabálysértés pontos jogszabályi megjelölését, ezért mert úgy pótolta, hogy a II.r. vádlott szabálysértési cselekményének jogszabályi megjelölése a 2012. évi II. tv. (Sztv.) 177.§ (1) bekezdés a) pontja. Az ítélet tábla katonai tanácsa a II.r. vádlott felmentő rendelkezéséhez kapcsolódó jogi indokolást annyiban egészíti ki, hogy a felmentő rendelkezés jogcíme a Be.6.§ (3) bekezdés a) pontja, illetve az eljárást megszüntető rendelkezés az Sztv.83.§ (1) bekezdés 4. pontján alapul.

Az elsőfokú katonai tanács ítéletében helytállóan sorolta fel az I.r. vádlott tekintetében figyelembe vehető enyhítő és súlyosító körülményeket, és nem tévedett, amikor a nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülményre figyelemmel, a két éves büntetési tétellel fenyegetett bűncselekmény megállapítása esetében lehetőséget látott az I.r. vádlottal szemben büntetés helyett intézkedés próbára bocsátás alkalmazására. Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta további jelentős időmúlás következett be, ezért a másodfokú katonai tanács a I.r. vádlottal szemben alkalmazott intézkedést egy évi próbára bocsátásra enyhítette. A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa azonban a joghátrány meghatározása során figyelmen kívül hagyta, hogy a Btk.63.§ (2) bekezdésében foglaltak szerint a megrovás, a próbára bocsátás és a jóvátételi munka önállóan, büntetés helyett alkalmazható. A próbára bocsátás az intézkedésnek éppen az a lényege, hogy a bíróság nem szab ki büntetést, mert azt elhalasztja. Nincs tehát lehetőség arra, hogy a bíróság a próbára bocsátás intézkedés alkalmazása mellett lefokozás katonai büntetést szabjon ki. Figyelmen kívül hagyta továbbá az elsőfokú katonai tanács azt is, hogy az I.r. vádlott szolgálati viszonya a szolgálati viszonyáról és rendfokozatáról történő lemondással szűnt meg. A rendfokozattal nem rendelkező személy esetében pedig a lefokozás fogalmilag kizárt, ezért a másodfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben a lefokozás katonai büntetés kiszabását mint törvénysértő rendelkezést mellőzte.

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács mindkét vádlott vonatkozásában - helyes indokai alapján - helyben hagyta.

A Fővárosi Ítélet tábla Katonai Tanácsának ítélete a Be.372.§ (1) bekezdésében alapszik.

Budapest, 2017. október 20.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

. Mészáros László hb. ezredes sk.
előadó bíró

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
bíró

A Szegedi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... I.r. és ... II.r. vádlottak tekintetében a rendelkező részben írt változtatással jogerős, és az I.r. vádlottat bünygyi költség tekintetében végrehajtható.

Budapest, 2017. október 20.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke
a kiadmány hitelélül